

[Lennart Larsson.]

nen. Som motivering for denne mere liberale administration af loven skal jeg fremføre, at en samlet kortlægning af luftens forurening til brug for fastsættelse af maksimale svovlgrænser endnu ikke er foretaget og endnu mindre har opnået en tilstrækkelig mængde måleresultater.

Ministeren henviser til, at lovforslaget bygger på en indstilling fra forureningsrådet, men har ikke gjort opmærksom på det forhold for indførelse af maksimale svovlgrænser, som hovedluftudvalget gør opmærksom på i sin redegørelse for luftforurening og forslag til bekæmpelse, side 71:

„Udvalget vil finde det ønskeligt, at der på landsplan fastsættes en maksimalgrænse for svovlindholdet i fuelolie, men finder ikke, at de hidtidig foretagne målinger og undersøgelser giver tilstrækkeligt grundlag for at fremsætte forslag herom. Udviklingen i luftens indhold af svovldioxid og svævestøv, sod, må fremover følges meget nøje, og udvalget anbefaler en samlet kortlægning af luftens forurening til brug for overvejelser med henblik på fastsættelse af maksimale svovlgrænser på landsplan.“

Et praktisk resultat af en sådan undersøgelse er bl. a. på vej i Odense, hvor man har foretaget målinger i nu 8 måneder. Disse undersøgelses resultater, der er afleveret til udvalget, viser, at her har man et meget lavt indhold i luften af svovloxyd og sod i forhold til de maksimale grænser. Igen et bevis på, at det ikke kan lade sig gøre at generalisere med en fast svovlprocent.

En af årsagerne til de gode resultater er den store udbredelse af fjernvarmeforsyningen i samarbejde med Fynsværket. Ved udnyttelse af spildvarme og etablering af højtryksledninger vil dette stadig kunne udbygges. Vi har gennem flere måneder haft en ansøgning liggende om finansiering af en ledning til ca. 9 mill. kr., men dette har vort samfund ikke råd til på trods af, at ledningen kan betale sig selv på en 3-4 år ved sparet import af olie. Hertil kommer de store forureningsmæssige fordele. Her er der ikke tale om et årlig udgift på 100 mill. kr., som ministeren foreslår, men om en antiforureningsinvestering, der for det første årlig sparer valuta for 3 mill. kr., for det andet giver forbrugeren billigere varme og for det

tredje nedsætter luftforureningen med så meget, som vil følge af 20.000 t mindre afbrændt olie på årsbasis.

Det er på baggrund heraf, jeg mener, at der skal være betydelig større fleksibilitet i bekendtgørelsen og administrationen af loven. I hvert fald de første par år må det være sådan, at undtagelsen skal være reglen, og at loven skal administreres meget liberalt.

En anden årsag til, at jeg ønsker denne liberale administration af loven, er, at også hele problematikken omkring Nordsøolien kommer ind i billedet. Det kunne være meget interessant at høre ministerens bemærkninger om den forsyningsmæssige sammenhæng, idet det må forventes ifølge ministerens udtalelser, at Nordsøolie med lavt svovlindhold efterhånden tilføres danske raffinaderier i stor mængde.

Jeg mener ikke, at udvalget har fået forelagt overbevisende materiale, der umiddelbart viser nødvendigheden af investering af samfundsmidler på 100 mill. kr. Vi må forvente store investeringer til bekæmpelse af forureningsproblemer, og der må her gælde en prioritering, så at vi sikrer vort miljø mest muligt. Forståelse i befolkningen for forureningsproblematikken må skabes, så folk kan forstå, at det kan nytte, at der bringes ofre, så man ikke føler, at der på nogle områder måske smides værdier væk til liden nytte i den blå luft. Som det fremgår af behandlingen her i dag, vil alle partier være med til at løse forureningsproblematikken, men jeg tror, man skal passe på ikke at gøre forureningsbekæmpelsen urimelig.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg vil godt indledningsvis takke udvalget for det grundige udvalgsarbejde, som har fundet sted. Det er rigtigt at markere det, fordi det, som hr. Arne Christensen var inde på det, er det første lovforslag fra det nye ministerium, som formentlig bliver vedtaget nu her ved anden behandling i dag og ved tredje behandling i næste uge. Det er også rigtigt, at det er forløberen for en lang række lovforslag, som er behandlet ved første behandling, og som kommer til behandling senere i folketinget.

Derfor er det også væsentligt at fastslå, at en række af de problemstillinger, man behandler her, er principielle i den forstand, at